

Donderdag

den 20 December.

FRANKFORT, den 16^{den} December.

Een brief uit Ancona, van den 5ten dezer, bevestigt het volgende: De verbaningslijst is nog niet gesloten; nog altijd worden er door de pausselijke regering bevelen tot gevangennemingen en verbanningen uitgevaardigd. Een koopman, *Gamboldi*, en een advocaat, *Lesti*, zijn onlangs aan de beurt geweest; daar zij zich echter, naar hunne meening, niets te verwijten hebben, willen zij zich aan de verbanning niet overwerpen, maar liever een proces tegen hen laten voeren. Eene meening is dat alle standen hebben zoo wel bij den heer delegaat als bij den generaal *Cubieras* voor hen gesproken. Het gerecht loopt, dat het Roomsche hof aan de politie te Ancona bevel heeft gezonden, om de zeven afgevaardigden, die den 3^{den} Junij het volk van Ancona vertegenwoordigden, in hechtenis te nemen. De generaal heeft er zich echter tegen verzet en te kennen gegeven, dat er den 3^{den} Junij geen pausselijke regering te Ancona heeft bestaan, en hij derhalve dit voorval beschouwde als in Frankrijk gebeurd, waar hetzelfde niet strijdig met de wetten was. Heden heeft men de Fransche leverantien vernieuwd; onder andere voorwaarden is opmerkelijk diegene, volgens welke de leveranciers aan andere Fransche troepen, welke mochten komen, de levensmiddelen tot denzelfden prijs zullen moeten leveren. — In Romagna daren de gevangennemingen mede nog steeds voort.

In eenen brief uit Brussel, van den 8ten dezer, dien de Courant van Karlsruhe mededeelt, vindt men vermeld, hetgeen vroeger ook reeds opgemerkt is, dat de Franschen, bij hunnen laatsten doortocht te Brussel, over 't algemeen zeer koel zijn ontvangen geworden, en niemand iets heeft gezien van de geestdrift, welke, volgens de Parijsche dagbladen, toen zou zijn aan den dag gelegd. Men gevoelt te Brussel zeer wel, dat de Franschen zich als meesters der Belgen beginnen te gedragen; en bij al degenen, die nog eenigen prijs op nationaliteit en onafhankelijkheid stellen, geraken zij dagelijks meer in haat, zoodat men de gansche armee voor Antwerpen en in de polders van Vlaanderen wel den ondergang zou toewenschen. Men houdt het daarvoor, zegt de briefschrijver, dat Antwerpen en België aan de Fransche eerezucht ten offer gebragt worden. Hunne armee moest een proefkrijg maken, de revolutie moest een offer hebben, men moest tot de kamer zeggen kunnen: ziet onze roemvolle jeugdige armee, — en tot Europa: neem u voor de overwinnaars van Antwerpen in acht! Hierin ligt het gansche geheim van den oorlog, dien men in den vrede voert; eene nieuwe uitvinding, waarnaar *Leopold* zich heeft geschikt, en welke hij moest helpen bevorderen, mischien wel met een beklemd hart. — De zedelijke verslapping des volks, zegt de briefschrijver ten slotte, is thans zeer groot; waarlijk de Sultan zou nu over ons kunnen regeren, wanneer hij slechts vrede bragt.

PARYS, den 16^{den} December.

De generaal *Gourgand*, die van hier naar het Noorder-leger is vertrokken, heeft vooraf een langdurig onderhoud met den Koning gehad, en moest, zoo men zegt, alvorens zich naar Antwerpen te begeven, eenige vestingen op de Noordelijke grenzen in oogenschouw nemen, waarop men toe te zien, dat het materieel aldaar in behoorlijken toestand worde onderhouden.

— Men heeft sedert eenige dagen veel gesproken van een ernstig misverstand, dat er tusschen den minister van oorlog en den maarschalk *Gérard* zoude gerezen zijn en waartoe aanleiding gaf, dat de laatste meer onafhankelijk in de uitvoering van den hem opgedragen last wilde zijn. Het *Journal des Débats* spreekt dit gerucht heden tegen, doch heeft hetzelfde niet alle geloof benomen.

BRUSSEL, den 16^{den} December.

Uit de berigten, welke de *Courrier* omtrent de inneming van de lunet St. Laurent mededeelt, blijkt, dat de luitenant, die daar werd krijsgeslagen gemaakt, is genaamd *de Brouw*, en de kapitein, die den vorigen dag gekwast werd, *Hoogen van Oosten*, van de artillerie. Het blijkt verder uit die berigten, dat de 55 manschappen, die zich niet, gelijk de overigen naar de citadel hebben kunnen redden of doorslaan, allen nederst afgemat waren, lange haarden hadden, zwart van het bloed en hunne kleedren met slijk bedekt en door kogels en schroot van stonden gescheurd waren. De mijn, waardoor de lunet St. Laurent gesprongen is, bevatte 1200 pond buskruit, in drie vaten yervat. De uitbarsting is nogtans niet vergehoord, doordien de maasa, welke moest opspringen zoo groot en de mijn zoo diep was.

— De *Courrier* geeft wilders ook het berigt, dat het gerucht van het kwetsen van den luitenant kolonel *de Boer* op de citadel ongegrond is.

BREDA, den 17^{den} December.

Als eene bijzonderheid van de laatste levensoogenblikken des heeren Schout bij nacht *Lewe van Aduard* wordt medegedeeld, dat dezelve, kort voor dat de vijandelijke bom hem tref, tot den luitenant van *Swijderen* zeide: *wanneer ik val, zorg dan dat de vlag niet onklaar worde, maar ze oogenblikkelijk worde geblaard. Het toeval wilde, dat de vlag bij het treffen des Schouts bij nacht, juist onklaar geraakte, waarop men dadelijk een jongen in het wand zond, om dezelve alder vrij uit te laten wapperen. Weinige oogenblikken voor zijnen dood beval de Schout bij nacht nog den heer schrijver en viceschout *Graf* aan, om zijne vrouw, wanneer hij bezwijken mocht, op de tijding van zijn aanvelen voor te bereiden.*

— De berigten, heden avond van de Belgische zijde ontvangen, houden, evenmin als de voorgaande, eenig merkwaardig voorval, in de belegering der citadel, in de jongste 24 uren, van Zaterdag op Zondag gebeurd. Het wederzijdsch vuur heeft niet opgehouden, van de eene zijde, om de aan te vallen plaatsen te bestooken, en onder begunstiging daarvan de werken van aanval voort te zetten; van den kant der citadel, om door de meest gepaste middelen, met beleid in 't werk gesteld, deze werken te verhinderen en de arbeiders te verontrusten. De Franschen zetten intusschen, hoezeer ook door het geweervuur en de handgrenaten van het kasteel gehinderd, hunnen arbeid voort, doch vinden zich in deze nog daarenboven grootelijks belemmerd door het voor hen allerongunstige weder, dat men dezer dagen gehad heeft. In een der berigten uit Antwerpen wordt de wege gezegd: « De troepen gaan langs de verschillende wegen aan den arbeid. 't Is zoowel voor de arbeiders als voor de ongelukkige soldaten te wenschen, dat dit natte weder door vorst worde afgewisseld, immers zijn wij reeds 24 uren in de loopgraaf te hebben doorgebracht, onder een doorweekt strooijen afdak eene schuilplaats te zoeken;» terwijl het uit een ander berigt blijkt, dat de loopgraven alle met water gevuld zijn en de arbeiders tot aan de knieën in den modder staan. — De arbeid der Franschen heeft bestaan, volgens hunne opgave, in de voortzetting van de begonnen bres-batterij, die gezegd wordt te zijn aangelegd aan den uitstekenden hoek van den bedekten weg van het bastion Toledo. Voorts was de afdaling naar de gracht aan de zijde van het bastion No. 2 begonnen; dezelve zou onder den grond doorloopen; de bedekte weg ter rechterzijde van gemeld bastion was bekroond ter lengte van omtrent 40 ellen, van den uitstekenden hoek afgaande; aldaar zou eene batterij worden opgericht, om de rechterzijde van het bastion No. 1 te beschieten. Eindelijk gingen er twee wegen zig-zaggewijze van de keel der lunette St. Laurent uit naar den uitstekenden hoek van den bedekten weg der halve maan.

In het Fransche hoofdkwartier zijn aangekomen, met welk doel wordt niet gemeld, de graaf *Gourgand*, generaal der artillerie, en de kolonel der genie *Berthois*.

Volgens de bijzondere correspondentie van den *Indépendant*, zouden de Franschen in veertien dagen tijds 4000 vademen loopgraven hebben gemaakt. In hetzelfde blad vindt men van eenen anderen correspondent vermeld, dat de Franschen mijnwerken aan de zijde van het Melkhuys en het fort Kiel begonnen aan te leggen, waarnaar men wilde opmaken, dat zij tegen gemelde lunet iets in den zin hadden, hetgeen hun echter bezwaarlijk zal vallen, uit hoofde van den moerassigen omtrek aldaar.

— Zoo als wel te denken was, is vorst *Leopold* genoodzaakt geworden, bij gebrek aan lieden, die bekwaam of gezind waren in het bestuur te treden, zijne vorige ministers te behouden. De Brusselsche *Moniteur* behelst thans, dat de Koning na eene laatste en vruchteloze poging tot het zamenstellen eener nieuwe administratie, een eind willoende stellen aan eenen staat van zaken, die zonder de noodlottigste gevolgen voor het land niet kon voortduren, de ministers van justitie, binnen- en buitenlandsche zaken in hunne betrekking als zoodanig behouden had.

Met de wederaanvaarding hunner respectieve portefeuilles door de drie zoo even genoemde ministers, reikt men dan ook het verantwoordelijk ministerie hersteld en zou dienvolgens vorst *Leopold* op heden 10^{den} de talie der afgevaardigden, belast met hem het adres den Koning aan te bieden, ontvangen.

BREDA, den 17^{den} December.
(Particuliere Correspondentie.)

Van de grenzen verheemen wij, dat er sedert eenige dagen vijf honderd man Fransche troepen te Hoogstraten aangekomen zijn, die geregeld twee maal daags patrouilles naar onze grenzen zenden, maar dezelve nimmermeer overschrijden.

Sedert gisteren ten twaalf ure op den middag is er weder een hevig kanongebulder gehoord; ten zes ure in den avond werd het echter minder, maar duurde toch tot heden morgen ten drie ure toe, als wanneer de geweldige wind belette, dat men iets verder kon waarnemen.

Tijdingen uit de citadel Antwerpen, melden ons, dat de kapitein der artillerie van Hoey Schilthouder van Oostee zoude gesneuveld zijn, hoewel anders het wapen der artillerie nog geen verlies aan officiers te betreuen had.

Volgens berichten uit Antwerpen zelve, moet de bij het veroveren der lunet St. Laurent krijgsgevangen geworden officier, de 1ste luitenant Broers van de 9de afdeeling infanterie zijn.

Van den 18^{den} December.

Het kanonvuur heeft zich gisteren weder onophoudelijk doen hooren, het onstuimige weder heeft echter verhinderd, dat men het dezen nacht heeft kunnen bespeuren. Men wil echter gisteren in den avond eenen hevigen knal gehoord hebben, welke door ontploffing eener uitbarsting zoude veroorzaakt zijn: tot heden toe nogtans heeft men niet kunnen te weten komen waardoor dit ontstaan is.

Sedert eenige dagen wordt ook in deze vesting een zeker aantal manschappen van het garnizoen in het behandelen der Walbuken geoefend.

MIDDELBURG, den 17^{den} December.

Vrijdag 11. is het lijk van den schout-bij-nacht Lewa van Aduard, door eene kanonnerboot, te Vlissingen aangebragt.

GRAVENHAGE, den 16^{den} December.

Men verneemt, dat bij het in de zitting der Tweede Kamer van gisteren ingekomen ontwerp van wet, ten aanzien der oproeping van de ligting van de nationale militie voor 1832, voorgedragen wordt, om, in de onzekerheid, waarin men verkeert of de omstandigheden zullen toelaten, om de manschappen der nationale militie te ontslaan, die in het jaar 1833 hunnen dienstdag zullen hebben volbragt, en uit overweging, dat het dus noodzakelijk is de ligting van het jaar 1833 op denzelfden voet, als voor die van 1832 heeft plaats gehad, bij eene bijzondere wet te regelen, de ligting van het jaar 1833 te bepalen op één man van de drie honderd zielen, gerekend op de bevolking, zoo als die is vastgesteld op 1 Januarij 1832; dat het aan iedere gemeente op te leggen contingent niet zal kunnen worden vermeerderd, dan voor zoo veel betreft de manschappen van vroegere ligtingen, die, volgens art. 21. der wet van 8 Januarij 1827 (staatsblad No. 1), moeten worden omgeslagen; dat indien in eenige gemeente de klasse van 1833 geen genoegzaam getal personen oplevert om het contingent te vinden, en dus volgens art. 60 der aangehaalde wet, tot de vroegere klasse moet worden teruggedaan, het getal der op die klassen te vinden manschappen zich niet verder zal uitstreken dan tot één man van de drie honderd zielen der bevolking, op welke de verdeling van het contingent voor iedere klasse gegrond is geweest; zullende echter de gebroken getallen, van twee honderd en daarboven, voor een geheel worden genomen, en hetgeen dan nog aan het contingent der gemeente mogt blijven ontbreken, niet zal worden aangevuld.

Van den 17^{den} December.

Zijne Excell. de minister van buitenlandsche zaken heeft heden aan de Staten-Generaal eene mededeeling aangekondigd, welke in de zitting van morgen zal plaats hebben. Men wil weten, dat dezelve onder anderen en wel voornamelijk zou bestaan in eene briefwisseling met de Engelsche regering, waarvan reeds eenige stukken bij de laatste mededeelingen overgelegd werden, die echter niet openbaar gemaakt zijn.

Uit Breskens heeft men bericht, dat den 12^{den} dezer drie officieren, van wie men niet onderscheiden kon of het Franschen dan Belgen waren, door twee soldaten vergezeld, Philippine tot op 150 passen gederd zijn. De onzen dit bespeurende, hebben op deze krijgsheden nu een tweeponder eenen blikken doos afgeschoten, waarop zij zich dadelijk achter den dijk verscholen hebben, en zoo het schijnt zonder ietsel den Belgischen wachtpost aan den Posthoorn hebben bereikt.

Een bijzonder bericht van de Schelde houdt in, dat Z. M. fregat Euridice den 14^{den} tusschen Lillo en Liefkenshoek lag. Den nacht te voren hadden de Franschen van den Doel een sterk geweervuur tegen eene onze kanonnerbooten gericht, doch zonder daaraan enig nadeel te hebben kunnen toebrengen.

Van den 18^{den} December.

In de Tweede Kamer der Staten-Generaal van gisteren, is het ontwerp van wet, betrekkelijk de grondbelasting voor 1833, met 79 stemmen verwerpen.

Voor het ontwerp stemden de heeren van Hemert, Cats, Paaken, de Jonge, van Foreest, op den Hooff, van de Kasteel, G. Clifford, Hengers, van Sylzama, van Alphen, Beelaerts, Luzak, Warin, De del, Bächer, Hognick van Papendrecht, G. G. Clifford en d'Escurij.

Tegen het ontwerp hebben gestemd de heeren: Hinlopen, van Nes, Quintus, Sandberg, Gockinga, Donker, Curtius, van Meeuwen, de Bordes, van der Gronden, de la Court, van Nagell, van Wickevoort-Crommelin, van Tuill van Coelhorst, van Swinderen, Lemker, Kniphorst, van Randwijck, Frets, Boddaert, Weerts, Corver-Hoofst, van Asch van Wijck, van Reenen, van Suchtelen, Syphens, Dijkmeester, Bijleveld en Verhejen.

Het is uit de beraadslagingen gebleken, dat de meerderheid der leden heeft geoordeeld, dat de taxaties blijkbaar onevenredig waren en de grondslagen gebrekkig, waarop dezelve berusten, bijzonder ten aanzien der grondvlakte van de gebouwde eigendommen; dat zoo lang de verordeningen betrekkelijk de reclames niet tot volständigkeit zullen gebragt zijn, hetgeen geoordeeld werd door eene wet te moeten geschieden, het zeer gewaagd zoude zijn aan de kadastrale uitkomsten eene zoo uitgebreide toepassing te geven, vooral bij het te kennen gegeven gevoelen, dat er alleen die reclames zouden toegelaten te worden, welke bij de wet van 2 Januarij 1832 zijn bepaald, doch dat de beslissing over dezelve definitief en voor altijd werkende zoude zijn; dat de grondslagen van de kadastrale schattingen nooit het onderwerp geweest zijn van onze Nederlandsche wetgeving, maar uit Frankrijk zijn aangebragt, en, hoe uitheemsch ook, alleen door administratieve verordeningen aangeduid en meermalen gewijzigd zijn.

Ef zijn wederom regtstreeksche berichten uit het kasteel van Antwerpen ontvangen, gaande tot den 15^{den} dezer, des avonds ten 7 ure. Na het verzenden der tijdingen, van den 12^{den} dezer, had men dien dag nog het sneuvelen te betreuen gehad van den kapitein van Onstelen van de 10de afdeeling infanterie, die door het springen eener bom is gedood geworden.

Het vijandelijke vuur was, in den nacht van den 13^{den} zoo sterk en aanhoudend geweest, als men zulks nog niet had ondervonden. Men had opgemerkt, dat er zich op hetzelfde oogenblik 12 tot 14 bommen in de lucht bevonden, welke vuur de grootste verworsing had gemaakt; de grond der citadel was zoodanig ingewoeld, dat de geheele oppervlakte niets dan een chaos oplevert.

Het garnizoen lijdt veel door de ongemakken, welke hetzelfde moet verduren, om zich, zoo veel mogelijk, tegen de vijandelijke middelen van vernieling te beveiligen.

Het was ook gedurende dien dag, dat de kapitein der artillerie van Hoey van Oostee doodelijk van het hoofd werd gewond, en weinige oogenblikken daarna bezweek. De bezetting verliest in hem, volgens het getuigenis van den generaal Ghasse, een uitstekend braaf, hardig en zeer voortvarend officier. De kapitein Groeneveld, van de 10de afdeeling infanterie, de wacht hebbende in het fort St. Laurent, ontving aldaar eene wonde door den arm en in de zijde. Door het inslaan eener bom werden de 2de luitenanten Francke en van Deventer der gezegde afdeeling gekwetst, en eene vrouw gedood.

De approches waren door den vijand op dien dag voortgezet, tot op de kapitaal van het bastion II, en van daar vervolgd door eene nieuwe branche, die zich op de kruin van het glacis, langs den bedekten weg der linker face van dat bastion, tot tusschen de 1ste en 2de travers uitstrekt, en de bekrooning daarvan begint daar te stellen. Door een gelukkig daarop gericht vuur van de hooge flank en rechter face van bastion I en door het werpen van spiegelgrenaten, en de handmarteren van bastion II, werd echter dit werk aan den vijand zeer moeilijk gemaakt, en hetzelfde, bij momenten, zelfs geheel verlaten. Het schietert van wederzijden had den geheelen nacht van den 14^{den} voortgeduurd. Door het aanbrengen van drie mijnen in de saillant der lunette St. Laurent, welke vroeger reeds zeer beschadigd was, had de vijand zich eene beklimbare bres geopend, door welke het fort storpendershand werd ingenomen. Door dezen aansloop van omstandigheden en het vroeger kwetsen van den kapitein Groeneveld, zijn de pogingen van den 1sten luitenant Boers, om dien post te behouden, welken hij toen kommandeerde, vruchteloos geweest. Het verlies door ons daarbij geleden, bestaat in genomden officier, 1 serjant, 1 korporaal, 49 soldaten, benevens 3 kanonnières en 2 handlangers, welke alle zijn gevangen genomen. Het strekt echter tot troost, zegt het bericht, dat deze laatste het eerste buitenwerk is, dat door een zoo magtigen vijand, na reeds 16 dagen de tranché te hebben geopend, genomen is.

De vijand heeft de bekrooning van den bedekten weg, voor de linkerface van bastion II versterkt en breeder gemaakt, maar het vuur van de rechterflank van bastion I en het bastion II heeft hem belet dezelve te verhoogen.

Aan de keel van St. Laurent, langs de keelmuur en de gracht van de linkerflank, heeft hij eene loopgraaf geopend, die zich met de 3de parallel zal vereenigen. Onze wachten hadden echter achter de palissadering der uitspringende wapenplaats van het ravelijn der hulppoort en langs de gepalissadeerde cremailiere aan de rechterface des ravelijns, post gevat, en zich aldaar door aardenwerken gedeelt, om zich voet voor voet te kunnen verdedigen.

In den nacht van den 15^{den} is het vuur niet zoo hevig als naar gewoonte geweest, doch het is in den morgen met hevigheid hervat, en uit onze beschadigde werken en blinderingen met nadruk en succes beantwoord.

In het kruidmagazijn op de cōgrine V-I, hebben de vijandelijke bommen zich mede eenen weg gebaan, zijnde dat magazijn dien nacht, zonder verdere schade te veroorzaken, gesprongen. Het gaat alle verbeeldingskracht te boven, hoedanig de sterkte door het vijandelijke vuur wordt getoet. Den 17^{den} des morgens de vlaglijn in stukken geschoten zijnde, was in dezelve eenen hagelbui van kogels, door een matroos ingeschoven en de vlag dadelijk wederom geheeschen. In den nacht van den 15^{den},

Bijzonderheden.

had de vijand eenen dam en logement aan de saillant van St. Laurent daargesteld; en de loopgraaf aan de keel van die lunette verlengd, om zich met de werken van aanval voor bastion II te verbinden, en zoekt hij verder van de bekrooning voor dit bastion, dwars over het glacis, deze verbinding te bewerkstelligen. Achter deze communicatie is nog eene andere begonnen, uit de derde parallel naar het couronnement, doch deze werken zijn door het vuur der linkerflank van bastion III zoodanig beschoten, dat zij zeer vertraagd en nu en dan geheel verlaten worden. Het zelfs onder de blindering dezer flank gedemonteerd geschut, is door de volharding en onvermoeidheid der artillerie meestendeels gecomplacéerd, zoo als reeds op zoo vele andere plaatsen geschied was. De bekrooning op den bedekten weg der linkerface van bastion II, werd door bastion I zoodanig beschoten, dat de vijand dien nacht slechts den halven afstand van de derde travers heeft bereikt. Het bastion II speelt er met eene spiegelmortier met vrucht op, en het ravelijn der hulppoort heeft insgelijke eene in werking, welke met het overig geschut van dit front en het tirailleur-vuur der infanterie aanhoudend werkt.

In den loop van 's namiddags van den 15den, had de vijand uit de loopgraaf in St. Laurent, met grenaten uit handmortieren geworpen, en de wacht in de palissadering van de uitspringende wapenplaats, voor het ravelijn der hulppoort en bedekte weg rechts van hetzelfde, genoodzaakt, zich met verlies van 1 sergeant, 1 korporaal en 9 man gekwetsten terug te trekken. De inspringende rechter wapenplaats, welk een gepalissadeerde lamboer heeft, is door onze troepen bezet gebleven. De vijand heeft eenige tirailleurs in den bedekten weg gezonden; om de onzen te beproeven. Onze artillerie, welke door het verblijf onzer troepen in die positie gehinderd werd, schijnt thans een aaumerkelyk uadeel door het werpgeschut aan den vijand toe te brengen.

Wij zijn in alle deze bijzonderheden getreden; ten einde onzen lezers een denkbeeld te geven van den vreeselijken strijd, welken het klein getal der onzen, tegen eene zoo groote overmagt te voeren heeft.

De generaal Chassé kan niet genoeg de onvermoeide bereidwilligheid van den kolonel en kapitein ter zee Koopman, en deszelfs onderhoorigen, roemen. Allen wedijveren om hulp te verleen, daar waar die noodig is. Ook de kolonel de Gumoens, nog ter regter tijd op het kasteel gekomen, bewijst mede de uitstekende diensten.

Het verlies, sedert de berigten van den 12den, beliep 20 dooden, 63 gekwetsten en 63 vermisten, waaronder bovengemelde krijgsgevangenen; bedragende het geheel verlies, sedert den aanvang des belegs, 60 gesneuvelden, 194 gekwetsten en 67 vermisten.

Mengelwerk.

Aan de Redactie!

In No. 284, van 26 en 27 November, van het te 's Hage uitkomende *Journal de la Haye*, leest men het volgende:

Aveu Naif.

« Dans la dernière discussion de la chambre des representans à Bruxelles un ministre Belge, a dit: La prise de la citadelle est plus importante que les orateurs, que vous avez entendu, ne le pensent. C'est dans cette forteresse que c'est réfugié le principe absolu. C'est donc un duel à mort entre ce principe et le principe révolutionnaire. De veramelaars hier Courant, (want redactie geloof ik niet dat men het tegenwoordig noemen kan) honden het er dus voor, dat het absolutismus, de onbepaalde willekeurige alleenheersching, waarbij de Vorst alles, en de Natie niets is en niets vermag, in de Citadelle van Antwerpen ligt opgesloten. Dat dit hun gevoelen is, blijkt uit de woorden *aveu naif*, waaraan geene beteekenis is te geven dan die, dat die redactie het voor eene waarheid houdt, die aan den Belgischen minister is ontvallen; dit blijkt voorts nog uit andere nummers van het *Journal de la Haye*, onder anderen tiff No. 229 van 25 September laatstleden, waarin op de 2de kolom wordt gezegd: *a faut il donc leur apprendre, que la guerre contre la Hollande n'est au fond qu'un duel entre le principe révolutionnaire et le principe monarchique.* Men ziet het; les beaux esprits se rencontrent. Opruiers tot optoer, als ROGIER cum suis, en predikers van het absolutismus, zoo als die van het *Journal de la Haye* en consorten, zijn het eens: les extrêmes se touchent!

In alle staatsstukken van onze regering en nog laatstelijk in de nota van onzen ambassadeur te Londen, is intusschen aan de mogendheden en aan de wereld kond gedaan, dat onze geëerbiedigde Vorst is: *roi constitutionnel d'une nation libre*. Dat zoekt nu het *Journal de la Haye* als eene onwaarheid te doen voorkomen, want volgens dat *Journal* wordt er in de Citadelle van Antwerpen voor de onbepaalde heerschappij gestreden; onze militie en schutterij doen derhalve daar dienst voor. Zulke verdaaijngen zijn nu wel voor ons Hollanders laf, men haalt er de schouders bij op, dat is het al; maar die Courant wordt in het Fransch geschreven en moet naar buiten werken! Al dat verkeerd geschrift kan ons nergens anders toe dienen dan om buitenslands eene regtschappene regering, zoo als de onze, te doen verdenken van dubbelzinnigheid en bedrog, en het edele volk, dat zoo veel opoffert, te laten miskennen en te doen beschouwen als domme slaven, die zich tot alles laten gebruiken, zonder een of gevoel. Hoe lang zal men nog zulke verkeerdheden dulden? Dat het *Journal de la Haye* ons voor ons geld geen nut doet, is althou het met een zeer juist en goed doel primitief gesticht is, dat is reeds lang genoeg gebreken; maar dat dat blad ons ten onnutte nog moet benadeelen, daar voor is het te duur, en verdient de Hollandische Natie niet. Onze geëerbiedigde en regtvaardige Vorst kan dit niet langer dulden, en het is tijd dat Hoogstdezelve het vele, aan welke onhandige menschen de directie van dat blad is opgedragen.

Ik zoude dezen brief wel aan het hier ter stede uitgegeven wordend Handelsblad ingezonden hebben, maar ik heb liever zelfs aan de redactie der Antwerpse Courant willen doen, mij van hare onpartijdigheid, en vooral van hare GEENS ONAFHANKELYKHEID overtaigd houdende; verzoekende een plaatsje in uw eerakomend steeds zoo belangrijk Mengelwerk, dat, zoo als men mij verzekert, door onzen Koning gelezen wordt. Hiermede zult gij verplijzen.

Enige Amsterdammers.

Weet ge waar het uit voortkomt, dat de Hollanders op de Citadelle van Antwerpen zulk een heldhaftigen tegenstand bieden? Uit eigenliefde. Een Fransch dagblad zegt ons dit met zoo vele woorden. *Hun (der Hollanders) flegma*, voegt het daarbij, *kon door geene andere Natie zoo levendig opgewekt worden, als door de Franschen. Ten aanschouwe van Europa te doen te hebben met een volk, dat voor het allerkrachtigste gehouden wordt, is een krachtige prikkel, waardoor hun (den Hollanders) het hoofd warm schijnt geworden te zijn.* Die fraaie dingen zijn het Fransche publiek voorgelouden, nadat aan hetzelfde gebleken was, dat er niet alleen niets was gekomen van de toezegging van den maarschalk GERARD, dat hij den 6den van de lufet St. Laurent meester zou zijn, maar ook dat de Franschen (hoe veel het ook kostte om zulks te erkennen) bij herhaling duchtig het hoofd hadden gestooten.

De Belgische bladen melden, dat den 11den een geval is gebeurd, dat misschien eenig is in de geschiedenis der artillerie. Terwijl een Fransch kapitein bezig was met zelf een 24ponder te rigten, vloog er een kogel van de citadelle in den mond van dit kanon, hetwelk daardoor gewis onbruikbaar is geworden.

De anti revolutionnaire dagbladen in Belgie hebben reeds bij herhaling gemeeld, dat de Franschen in den omtrek van Antwerpen erg luihielden, daar zij niet alleen alles afbreken en omhakken wat maar brandbaar is, maar zich ook niet zelden aan plundering schuldig maken. Een der andere dagbladen heeft goedgevonden dit ook bekend te maken. Maar nu komt de maarschalk GERARD de plundering zelf bevestigen bij eene dagorder, waarbij hij ze verbiedt. Wat zeggen nu de dagbladen der liberale en priester-partij? Niets. Zoo het bij de Hollandsche armee gebeurd ware, zou er van hen terstond een algemeene kreet tegen de barbaren opgegaan zijn. Maar nu de Franschen het doet, is het der moeite niet waard, om er van te spreken; en daar de Belgen alles naäpen wat de Franschen doen, behoeft men zich zelfs niet te verwonderen, eerlang ook van plunderingen, immers in het klein, bij de Belgische armee te hooren; waartoe zij trouwens overvloedigen tijd heeft, daar de Franschen ze overal weggejaagd hebben waar wat te doen was.

Een der Belgische bladen, en waarom zouden wij het niet gelooven, heeft ons verzekerd, dat de hertog van Orleans zich werkelijk met de hoop gestreeld heeft den 11den Dec. op de citadelle koffij te zullen drinken, waarbij hij, volgens anderen, den wensch zou gevoegd hebben, dat zijne dierbare zuster ze hem zou zeltén.

Letternieuws.

a) *Almanak voor de jeugd, voor 1833. Te Amsterdam, bij G. J. A. BELJERINCK.*

b) *Bijbelsche Geschiedenissen en verhalen voor de jeugd door J. A. OOSTKAMP met platen. — Bij danielzen; 1832.*

Wij voegen de aankondiging dezer beide kinderboekjes, aan dezelfde pers ontleend, bij elkander, boezeer zij van aard en inhoud natuurlijker wijze zeer verschillen. Het eerste is 't vervolg op den met lof bekenden *Almanak voor de jeugd*, van welken het prozaisch gedeelte door MEV. VAN MEERTEN en de versjes door den heer ROBIDE VAN DER AA werden geleyerd. In geen opzigt doet deze jaargang voor vroegere onder; vooral zijn de plaatjes dit jaar bij uitstek gelukkig gekozen, en zijn met veel zorg en smaak gekleurd; het mag dus in alle opzichten een nuttig en fraai kinderboekje heeten. — Het tweede werkje bevat verhalen van eene moeder aan haren zoon over belangrijke voorvallen, aan den Bijbel ontleend, en is in bevattelijken stijl geschreven en voorzien van een drietal plaatjes. — Gewis kan ook dit boekje voor vele kinderen nuttig zijn, en tévens ten bewijs verstrekken, hoe de verdienstelijke OOSTKAMP nog altijd zijne geliefde Landgenootjes blijft gedenken. —

ARNHEM, den 16den December.

Op den 14den November overleed te Parijs de groote staatshuishoudkundige Jean Baptiste Say, hoogleeraar aan het *Conservatoire des Arts et Metiers*. Geheel de maatschappij verliest in hem eenen waren vriend en eenen warmen voorstander harer *weselijke* belangen; vooral in deze tijden, in welke deze wezenlijke belangen nog zoo weinig worden gekend, is dit verlies groot, ja bijna onherstelbaar; slechts dan eenigzins te vergoeden, wanneer 's mans veelvuldige en langst nuttige werken in het vervolg vele lezers en beoefenaars vinden. De verdiensten van dezen man werden bij zijn leven niet naar waarde geacht, doch er zal eenmaal een tijd komen, dat men de wetenschappen der *Huishouding van Staat* als de ware grondslag van alle volks-geluk zal erkennen, en dan eerst zullen deze verdiensten op den regten prijs geschat worden.

WAARDE LANDGENOOTEN!

Geen plek van Europa boezemt op dit oogenblik meer belangstelling in, dan de Citadelle van Antwerpen. Hetzij met het gewigt der plaats en de overmagt der belegeraars, almede de dapperé verdediging van wege de belegerden beschouwt, een ieder, vriend of vijand, om het even, wordt tot verwondering gedrongen. Eerbied zoo wel jegens den grijzen Bevehebber, als jegens allen, die onder zijn bevel, aldaar en in de nabijheid, Holland's roem en onafhankeljkheid verdedigen en tot dusverre, Gode zij dank! hebben helpen handhaven, vervult dan ook altes gemoederen. Deze eerbied echter vordert is meer dan eene bloote betuiging. Wanneer wij ons voor oogen stellen de overmagt des vijands, de moeijelijkheid der verdediging, en wij dan het innig besef verkregen zullen hebben van de onpoemelijke onbeeringen en onbeschrijflijke gevaren, waarmede alle onze krijgsech-zellieden te kampen hebben; dan, Waarde Landgenooten! zal een iogelijk zich overtuigd houden, dat het zijn pligt is, waarmate zijnes vermogens, iets toe te brengen, ten einde zijne dankbaarheid aan al die braven te doen blijken.

Van die gevoelens doordrongen, kwam hij vele welderkenden de wensch op, tot het bijeenbrengen van een fonds, bestemd, om aanvankelijk zoo mogelijk, verkwikking te bezorgen aan die genen, die hetzij op de citadelle of op de nabij liggende forten, of op de schepen op de Schelde; voor onze onafhankeljkheid strijden, en ten andere, aan dezen een bewijs van Nationale dankbaarheid en erken-

tenis te geven, en voorts, voort zoo verre de hijsengebragte fondsen het zullen toelaten, de nablijvende Weduwen en kinderen der genen, die zullen sneuvelen, te verzorgen.

Van vele zijden is het ons voorgekomen, dat velen onzer Landgenooten slechts maar eene gelegenheid wachende waren, om hunne met ons eenstemmige gevoelens op die wijze te openbaren. Dit heeft ons dan ook aangemoedigd ons tot eene commissie te vereenigen, welke zich zal belasten met het inzamen van giften, die zullen strekken, om, aan hen, die op of in de nabijheid der citadel gestreden zullen hebben, de dankbare hulde van het Vaderland te bewijzen, hetzij door giften aan hun eigen persoon, bijaldien God hun in den heughelelijken strijd het leven spaart, of aan hunne nablijvende Weduwen en Kinderen, bijaldien zij in den heiligen strijd moeten sneuvelen.

De commissie, overtuigd, dat het aan hune Landgenooten aangenaam zal zijn, langs dezen weg, de verschuldigde hulde aan zoo vele dapperen te betuigen; en aandringende op het belang der zaak zelve, zal zich beijveren, hetgeen zal worden geschonken, op de doelmatigste wijze aan te wenden, en elke gift zal door haar in dank worden aangenomen.

Amsterdam, 16 December 1832.

F. VAN DE POLL, President, Keizersgracht bij de Spiegelstraat.

J. KOUTS, Vice-Président, Keizersgracht bij de Prinsenstraat.

D. BORAKI, Singel, bij den Blaauwbrugwal.

ELKAN J. L. DE VRIES, Heerengracht over de Plantage.

P. HARTSEN, Heerengracht, tusschen de Huiden- en Wolvenstraten.

J. J. VAN HEERKEN, Heerengracht bij de Heerenstraat.

S. P. LABOUCHERE, Keizersgracht bij de Wolvenstraat.

H. J. SWARTH, Doelenstraat.

J. G. TEN SANDE, Rokin over de Kapel.

J. P. VAN WALRÉE, Secretaris, Keizersgracht bij de Vijzelstraat.

Op vereerende uitnodiging van de Commissie, welke aankondiging hier boven is geplaatst, hebben de ondergetekende zich vereenigd, om te dezer stede in te zamelen, en aan de voormelde Commissie over te zenden, al wat de Vaderlandsliefde der bewoners van Arnhem en omstraken als een blijf van hulde en dankbaarheid, aan de onversagte verdedigers van Neerlands eer en onafhankelijkheid ten offer zal willen brengen. Zij durven zich vleijen, dat de vruchten dezer uitnodiging zullen bewijzen, dat die hulde en dankbaarheid bij de bewoners dezer streken des Vaderlands groot en levendig is.

Arnhem, den 17den December 1832.

H. H. DONKER CURTIUS,

J. M. DE KEMPENAER.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 18 Dec. 1 El 4 Palm 0 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D.

Den 19 dito 2 El 1 Palm 0 Duim; gewassen 15 Duim; gevallen 0 D.

+++ Het PLAATSELYK BESTUUR van BORCULO is voornemens om op den 24sten December 1832, des voorgetis ten 10 ure, op het Raadhuis te Borculo te verpachten:

10. Het PLAATSJEN, de Scheunink genaamd, bestaande in HUIS, HOF en BOUWLAND.
20. Het BOUWLAND, de Hooge Koppel genaamd, in percelen.
30. Een stuk BOUWLAND, op den Haverkamp.
40. Het WEILAND, de Scheuninkweide genaamd.
50. Het WEILAND, de Lage Koppel geheeten.
60. Een stuk BOUWLAND, de Kleine Stamshof genaamd; en
70. Een GEDEELTE van den KORTEN WAL, tot eene legplaats van Hout; alles bij en aan de rivier de Berbel, in de Gemeente van Borculo gelegen, en aan gemelde Gemeente toebehoorende.

De Conditiën, aangaande deze verpachting, liggen van heten af ter Plaatselijke secretarie ter visie, atwaar ook, deswege, de noodige informatie te bekomen zijn.

+++ BURGEMEESTER en ASSESSOREN der GEMEENTE KRIMPEN OP DE LEK, zijn voornemens, om, onder approbation van H. E. G. A. de Heeren Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, op Zaterdag den 22sten December 1832, des voormiddags ten 11 ure, in het raadhuis te verpachten:

De HAAR-DASCH, binnen dezelve Gemeente vallende, en zulks voor den tijd van 3 of 6 jaren, ingegaan 10. Julij dezes jaars.

De Conditiën, waarop deze verpachting zal geschieden, zullen van heten af dagelijks in het Raadhuis ter visie liggen.

Krimpen op de Lek, den 8sten December 1832.

Burgemeester en Assessoren voornoemd,

SCHRYVER, V.

Ter ordonnantie van dezelve,

GYSBERT VAN ANDEL, l's.

+++ Men is voornemens om op Woensdag den 2den Januarij, bij inzet, en op Woensdag den 16den Januarij 1833, bij toeslag, telkens des avonds ten zes ure, in het Logement het Zwijnshoofd, te Arnhem, ten overstaan van den aldaar residenten Notaris Mr. G. VAN ECK, in het openbaar aan den genogbiedenden te verkoopen:

10. Een voornaam, hecht en sterk HEERENHUIS, van alle versciolte GEMAKKEN voorzien, met daarbij zijde KOETSHUIS, STALLING, OPEENEFLEETS, en hetgeen verder daartoe behoort, staande binnen Arnhem, op het Zand, naast de zoogenamde Kattenpoort, wijk F, No. 74, bewoond door den Heer Mr. J. H. KEIJZEN, Directeur der Belastingen in de Provincie Gelderland.

Te aanyarden, met primo Mei 1833.

20. Een stuk WEILAND, groot 3 Bunders, 82 Roeden en 50 Ellen, gelegen in het Velperbroek, onder de gemeentete Rhedau, aan de Broekstraat, in pacht gebruikt wordende door den Heer BROUWER, logementhouder te Velp. Te aanyarden met Patri aanstaande.

Ten einde toelating tot bezigtiging en opening van het 1ste perceel te bekomen, kan men zich, gedurende acht dagen, den inzet voorafgaande, adresseren bij den Heer Bewoner, en, tusschen den inzet en toeslag, alleen op Dingsdag, Woensdag en Donderdag van elke week, van tien tot twee ure des namiddags; en ter nadere aanwijzing van het 2de perceel verwoege men zich bij den gezegden pachter, terwijl omtrent de voorwaarden van verkoop, ten Kantore van den Notaris VAN ECK, ondertigt is te bekomen.

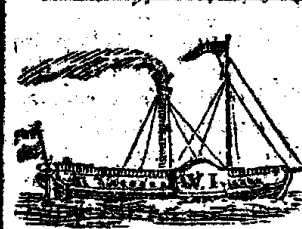
+++ De Notaris Mr. E. H. HOOGLANDT, residentende te Dieren, Provincie Gelderland, zal, namens zijnen Principaal, op Donderdag den 27sten December 1832, na den afloop der, op dien dag te houdere HOUVERKOOPIING, ten huize van den Kasteelr. S. M. F. N. K., aan de Houtersteeg, bij Arnhem, publiek te koop presenteren.

Een kapitaal extra zwaar, best bewerkt, dubbeld YZEREN HEK, met zijne VLEUGELS, met twee bijzonder ZWARE HARDSTEENEN PLEUREN en een doorlopend HARDSTEENEN VOETS TUK, staande aan den straatweg van Arnhem op Dieren, weinige schreden van de rivier den Yssel, voor den huize Kheulevoort. — In zijn geheel lang 21 Ellen, 8 Palmen, en 7 Duimen; hoog 3 Ellen, 2 Palmen; een gedeelte der Vleugels 1 El, 9 Palmen en 2 Duimen.

Informatien ten Kantore van genoemden Notaris te Dieren; brieven franco.

+++ Op den 2den Januarij 1833 bij inzet, en den 16den dito bij toeslag, des avonds om 6 uren, zal, ten overstaan van den Notaris Mr. W. H. TAAIJ, in het Zwijnshoofd te Arnhem, worden verkocht: een HUIS en ERVE met STALLING, HOUIZOLDER en verdere GEMAKKEN, te Arnhem, in de Nieuwstad, bewoond door H. KNIEST.

+++ Op Vrijdag den 28sten December 1832, des voormiddags ten 9 uren, zullen ten sterfhuize van K. BENNINK, te Brummen, publiek worden verkocht, alle deszelfs nagelaten mobiliere GOEDEREN, waaronder 4 stuk RONDVEE en twee VETTE VARKENS; Informatien zij te bekomen bij den Notaris DE KHUYFF, — brieven franco.

STOOMBOOT
WILLEM DE EERSTE.
Varende in het Beurt-Veer tusschen Nijmegen en Rotterdam, vice versa.

Aan het geëerd publiek wordt bekend gemaakt, dat de dienst van genoemde Stoomboot voor dit jaar zal eindigen met Maandag den 21sten dezer maand December, varende van Rotterdam naar Nijmegen; zullende de weder opening der vaart in tijds door middel der nieuwspapieren bekend gemaakt worden.

+++ Bij R. VAN SOMEREN, in de Ketelstraat, zijn te bekomen, beste SPAANSCHES KASTANJES.

+++ Men vraagt een P. E. R. S. O. N., van de Protestantische Godsdienst, 40 of 45 jaren oud, ongehuwd, goed met Paarden kunnende omgaan en het gewone Huis- en Timmermanswerk kunnende verrigten; voorts van goede getuigenissen voorzien. Zoodanige genegen zijnde in vaste dienst te komen, bij een Fabrikant ten platte Lande, tegen kost, inwoning en geveesredigd Loon, kan zich, met vrachtvrije brieven, onder Lt. M., aanmelden in den Kantoorboekwinkel van de Wed. J. VAN OOSTEN, op het Rokin bij de Beurs, No. 83 te Amsterdam.

+++ BERIGT VAN INTEKENING op een GEDENKBOEK VAN NEDERLANDS ROEM, GEHANDHAAFD DOOR DE HELDHAFTIGE VERDEDIGING VAN HET KASTEEL van ANTWERPEN, door C. G. WITTEHUIS.

Ter gedachtenis van de glorieijke verdediging van het Kasteel van Antwerpen, heeft de Ondergetekende het besluit genomen, dat in ongedruken stijl het Gedenboek uit te geven, waarvan bij deze de aankondiging geschiedt.

De heer WITTEHUIS, tot de bewerking van hetzelfde door het uitgenoodigd, heeft dien arbeid met goed gevolg aangevuld.

Het Gedenboek zal, met een afzonderlijke Kroonik van de belangrijkste en opmerkelijkste gebeurtenissen en voorvallen, geparende, het belang, worden voorzien.

Het werk, dat de prijs van f. 5.50 niet te boven zal gaan, zal in gr. 8vo, op best velin papier, worden gedrukt en versiert zijn met twee uitstaande en drie octavo platen, zullende voor hetzelfde eene Alphabetische Naamlijst der Antwerpenaren worden geplaatst.

De intekening geschiedt van af tot den 5den Februarij 1833, bij den ondergetekende en alle Boekhandelaars in het Rijk, bij wien het Berigt van Intekening gratis te bekomen is.

Amsterdam, den 17den December 1832.

G. J. A. BEIJERINCK.